

man ofte har betonet. Der er vistnok adskillige civile Stillinger, hvor den gjældende Lovgivning er for streng ved at kræve Indfødsret, men i de militære Stillinger tror jeg ikke, man bør slaa af. Der er i og for sig noget Støvende i, at Landets egne Børn i Farens Stund kommanderes af Udlandinge, og det er jo ikke alene for at blive Embedsmand, at der kræves Indfødsret. Ifølge Indfødsretsloven kræves den ogsaa til andre Stillinger i Staten, hvilket især fremgaar af den Plakat af 15de Februar 1876, som slutter sig til Indfødsretsloven, der er en Maaned ældre, og i hvilken det paalægges dem, der have Ret til at udnævne til saadanne Stillinger, at lægge Mærke til, at de Vedkommende have Indfødsret. Nu har Krigsministeriet baade tidligere og ogsaa ved denne Leilighed villet gjøre en Fortolkning gjældende, ifølge hvilke Militære uden Indfødsret ikke bestomindre kunne udnævnes til adskillige saadanne Stillinger. Man har nemlig henvist til § 2 i Børnepligtsloven, hoorefter jo ogsaa Udlandinge udskrives til Militærtjeneste, og man har da ment, at saa maatte de ogsaa kunne kommanderes til de forskellige Stillinger, hvortil de kunne avancere, dog naturligvis ikke til Premierlieutenant, hvorved de blive Embedsmænd. Derimod har baade dette Udvalg og tidligere Udvalg gjort gjældende, at naar det ikke udtrykkelig staar i Børnepligtsloven, at der kræves Indfødsret dertil, maa det dog underforstaas, da der endnu findes gjældende Bestemmelser, som sige, at Indfødsret kræves ogsaa til lavere Stillinger end som Embedsmænd. Ved Udvalgets Forhandling med den høitærede Indenrigsminister blev det fra alle Sider anerkjendt som ønskeligt, at der skete en Ændring i Børnepligtslovens § 2, og man har forjæves søgt et andet Land, hvor der findes en tilsvarende Bestemmelse, ifølge hvilken Udlandinge blive udskrevne til Krigstjeneste. Det er ogsaa Noget, som undertiden har beredt vor Regjering Vanskeligheder, idet det endog skal være hændet, at en herboende fremmed Undersaat blev udskreven; men da det oplystes, at han var Officer i en anden Stats Tjeneste, og der af den Grund blev gjort Indsigelse derimod, havde man Vanskelighed ved at løse den Knude, som man derved var isærd med at knytte sammen. Ved at forhandle med den høitærede Minister har man erfaret, at den høitærede Justitsminister er rede til at foreslaa en Ændring i Børnepligtslovens § 2, som ikke ligefrem skulde gaa ud paa at sige, at ikke Andre end Indfødie kunne udskrives, men dog, at dette skulde være Regel, medens det ikke vilde være udelukket, at ogsaa Fremmede kunde udskrives efter eget Ønske, og forsaavidt Forholdet til en anden Stat ikke var til Hinder derfor. Derved har man nærmest tænkt paa Sønderjyderne, som man naturligvis ikke vil formene at gjøre Tjeneste i den danske Hær. Dette Spørgsmaal har jeg omtalt

noget udsørligere, fordi det udtrykkelig er sagt i Betænkningen, at Ordsrøveren forbeholdt sig nærmere mundtlige Udtalelser derom. Det var ønskeligt, om det høie Thing paa en eller anden Maade kunde tilkjendegive, at det ikke vilde rejse Indvendinger mod et saadant Lovforslag, dersom det maatte blive fremfat, og da Udvalgets Betænkning har foreligget netop i en Maaned, siden den Doen Maris, før man antage, at ærede Medlemmer have haft Leilighed til at sætte sig ind i Sagen. Dersom en saadan Ændring skete i Børnepligtslovens § 2, vilde man for Fremtiden være fuldt betrygget imod, at Udlandinge blev udskrevne til Krigstjeneste og følgelig ogsaa imod, at de kunde blive Befalingsmænd i den danske Krigsmagt. Udvalget har imidlertid ment dog ikke at ville lade sig nøie med en saadan fjernere Udfigt, hvor Spørgsmaalet dreier sig om de to Personer, der ere nævnte i Forslaaet under Nr. 13 og 14. Man har derfor tilskrevet Krigsministeren, om han vilde være villig til at bringe i Afdelingschefernes Erindring Pl. af 15de Februar 1876, som paalægger dem, der have Tilladelse til at udnævne til Stillinger i Hæren, at paase, at de Vedkommende have Indfødsret; deraf vilde saa Udvalgets Stilling afhænge. I en Skrivelse, som er aftrykt i Betænkningen, har den høitærede Krigsminister erklæret sig villig dertil, og det er mig bekendt, at den høitærede Marineminister i den Henseende er af samme Mening som Krigsministeren, hvilket jo ikke er saa forunderligt. I dette Dødbit er der endnu ikke udsiedt en saadan Kundgjørelse, men det er mig meddelt underhaanden, at, naar det høie Thing ved sin Afstemning idag har tilkjendegivet sin Enighed med Udvalget, vil en saadan Kundgjørelse udgaa, og en saadan vil altsaa efter al Sandsynlighed foreligge, naar dette Lovforslag kommer til 3die Behandling. Det er dette Tilfald, som har bevæget Udvalget til at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg skal derfor tilraade det høie Thing at lade denne Sag gaa over til 3die Behandling uforandret.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C. Sp. 27—32) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling. vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indlaabtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.